

ارائه‌ی رابطه‌ی تجربی برای هدایت حرارتی نانو سیالات اکسید روی- اتیلن گلیکول

محمد همت اسفه^۱، سیف‌الله سعدالدین^۲، علی نادری^۳، علی علیرضایی^۳

^۱دانشجوی دکتری دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه سمنان، M.Hemmatesfe@semnan.ac.ir

^۲دانشیار دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه سمنان

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک، دانشگاه سمنان

ضریب هدایت حرارتی یکی از اساسی‌ترین خواص انتقالی برای کاربرد نانو سیالات به عنوان سیالات انتقال حرارت در سیستم‌های صنعتی از قبیل مبدل‌های حرارتی یا سیستم‌های خنک‌کننده به حساب می‌آید. نانوذرات مختلفی از جمله فلزی و اکسیدی به عنوان فاز جامد به نانو سیالات افزوده می‌شود. از میان این نانوپودرها به Cu، SiC، Fe₃O₄, TiO₂, Al₂O₃, CuO بیشتری شده است، در حالی که خواص ترموفیزیکی نانو سیال اکسید روی هنوز به خوبی مورد بررسی قرار نگرفته است.

همت و سعدالدین [۱] در تحقیقی به بررسی ویسکوزیته این نانو سیال پرداخته‌اند و برای آن روابطی تجربی ارائه نموده‌اند. در تحقیقی دیگر لی و همکاران [۲] نانو سیال پایه آبی اکسید روی را مورد بررسی آزمایشگاهی قرار داده‌اند و مطالعه‌ی خود را به بررسی ضریب هدایت حرارتی و ویسکوزیته این نانو سیال معطوف نموده‌اند. در تحقیقی دیگر سوگانی و همکاران [۳] نانو سیالات اکسید روی- اتیلن گلیکول را از نظر تغییرات اندازه‌ی ذرات و پتانسیل زتا و همین طور تغییرات دما بررسی کرده و تاثیر آن را بر ویسکوزیته این مورد آزمایش قرار داده‌اند. همچنین شغل و بهرامی [۴] انتقال حرارت جوشش استخراجی نانو سیالات پایه آبی اکسید روی و اکسید روی را بررسی کرده و تاثیر سورفتانت‌ها را بر انتقال حرارت آنها محاسبه نموده‌اند. از دیگر تحقیقات انجام شده در این زمینه می‌توان به تحقیقات گستردۀ و جامع سوگانی و راجان [۵] اشاره نمود که نویسنده‌گان در این تحقیق روشی جدید برای تولید نانو سیال اکسید روی- پروپیلن گلیکول- آب ارائه نموده‌اند و ویسکوزیته و ضریب هدایت حرارتی آن را به وسیله‌ی آزمایش محاسبه نموده و آنها را با نتایج بدست آمده از همین ماده با روش ساختی متفاوت مقایسه نموده‌اند که نشان می‌دهد روش ابداعی ایشان نتایجی به مراتب بهتر ارائه می‌نماید.

در این مطالعه نیز از روش دو مرحله‌ای برای تهیه نانو سیال اکسید روی- اتیلن گلیکول با کسر حجمی‌های متفاوت استفاده شده است. نسبت ضریب هدایت حرارتی در محدوده دمایی کسر حجمی ۰.۰۶۲۵ تا ۰.۰۲۴ درصد و همچنین در محدوده دمایی بین ۲۴ تا ۵۰ درجه سانتیگراد اندازه‌گیری می‌شود. نسبت ضریب هدایت حرارتی بر حسب دو پارامتر کسر حجمی و دما برآش می‌گردد.

تهیه‌ی نانو سیال

در این تحقیق به بررسی تجربی تأثیر دما و کسر حجمی بر روی نسبت ضریب هدایت حرارتی نانو سیال اکسید روی- اتیلن گلیکول پرداخته شده است. به این منظور یافته‌های آزمایشگاهی مربوط به ضریب هدایت حرارتی نسبی به صورت تابعی از دما و کسر حجمی برآش می‌گردد. روش‌های تخمین و پیش‌بینی به منظور جبران داده‌های آزمایشگاهی نامشخص توسعه پیدا کرده‌اند. ساختار تابع برآش از طریق تعیین سهم دما و کسر حجمی بر روی نسبت ضریب هدایت حرارت، انتخاب می‌گردد. پس از تجزیه و تحلیل آماری این اثرات، برآشی تجربی از نسبت ضریب هدایت حرارتی به صورت تابعی از دما و کسر حجمی ارائه می‌گردد. به این منظور از نتایج آزمایشگاهی که در محدوده دمایی ۲۴ تا ۵۰ درجه سانتیگراد و کسر حجمی بین ۰.۰۶۲۵ تا ۰.۰۵٪ صورت گرفته است، استفاده می‌گردد. در این مطالعه از ۴۰ داده تجربی در ۱۰ می‌گردد. در این مطالعه از ۰.۰۰۲۲ و ۰.۰۰۲۹ و ۰.۰۸۲۹ می‌باشد. به منظور کاهش اختلاف بین کسر حجمی متفاوت برای توسعه پیش‌بینی نسبت ضریب هدایت حرارتی استفاده شده است. در این مقاله چندین تابع به منظور پیش‌بینی نسبت ضریب هدایت حرارتی توسعه داده می‌شود، که در نهایت، تابع با خطای کمتر به عنوان نماینده تابع برآش ضریب هدایت حرارتی انتخاب می‌شود. خطای میانگین مطلق و میانگین مربعات خطای نتایج محاسبه شده توسط توابع برآش شده، به ترتیب 1.0×10^{-5} و 1.0×10^{-4} می‌باشد. به منظور کاهش اختلاف بین داده‌های پیش‌بینی شده و داده‌های آزمایشگاهی از رگرسیون غیرخطی استفاده شده است، که منجر به خطای بیشینه کمتر از ۱٪ می‌شود. نتایج حاصل از پیش‌بینی نشان می‌دهد که برآش ایجاد شده قابلیت پیش‌بینی نسبت ضریب هدایت حرارتی را با دقت مناسبی دارد.

واژه‌های کلیدی

اکسید روی- اتیلن گلیکول، ضریب هدایت حرارتی، برآش
منحنی، نانو سیالات، رگرسیون غیرخطی

مقدمه

نانو سیالاتی که دارای نانوذرات معلق در سیالات معمول از قبیل آب، اتیلن گلیکول و روغن موتور هستند، در مقایسه با سیالات خالص بهبود انتقال حرارت قابل ملاحظه‌ای را ایجاد می‌کنند. برخی از نانوذرات اکسیدی تعلیق بهتری را در مایعات به وجود می‌آورند.